

Эффективность модели во многом зависит от конкретной ситуации. Кроме того, модели могут модифицироваться и развиваться в различных направлениях.

На практическом уровне задачи руководителей украинских предприятий заключается не только в идентификации примененных в организации поведенческих моделей, но и в осознании современных требований, в проявлении гибкости и в отказе, в случае изменения внешних условий и появлению новых потребностей, от устаревших парадигм и методов руководства. А это, в свою очередь, обуславливает дальнейшее методологическое проработка теории моделей организационного поведения в направлении дальнейшего развития.

Список использованных источников:

1. Организационное поведение: учебник / Л.Г. Зайцев, М.И. Соколова. – М.: Экономистъ, 2006. – 665 с.
2. McGregor, D. The human side of enterprise. N.-Y.: McGraw-Hill, 1960.
3. Карташова Л.В., Никонова Т.В., Соломатина Т.О. Организационное поведение: Учебник. – М.: ИНФРА-М, 2007. – 384с.
4. Камерон Э., Грин М. Управление изменениями. – М.: Изд. «Добрая книга», 2006. – 360 с.
5. Основы управления предприятием: Модели и методы управления в условиях неопределенности: Учеб. пособие/ Под ред. Г.И.Андреева, В.А.Тихомирова. – М.: Финансы и статистика, 2006. – 304 с.
6. Управление знаниями / Пер. с англ. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2006. – 208 с.

УДК 339.664

І.В. Амеліна, к.е.н. доцент
О.М. Масловський, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

**СУТНІСТЬ ТА СКЛАДОВІ АДАПТАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНИХ
ПІДПРИЄМСТВ ДО ЗМІН У ЗОВНІШНЬОМУ
СЕРЕДОВИЩІ**

Сучасний етап розвитку ринкових відносин в Україні вимагає від вітчизняних підприємств здійснення активних дій, спрямованих на пошук шляхів та механізмів адаптації до

динамічного та нестійкого ринкового середовища. Тому варто більш ґрунтовно вивчити сутність поняття адаптація підприємств та визначити механізм її реалізації [1, 2].

Під адаптацією розуміють процес цілеспрямованої зміни параметрів, структури і властивостей будь-якого об'єкта у відповідь на зміни, що відбуваються як у зовнішньому середовищі діяльності об'єкта, так і у середині нього [3].

Хайман Т. вперше виділив три аспекти адаптації: соціальна адаптація; науково-технічна; адміністративна [4]. Метою адаптації є забезпечення виживання та ефективного функціонування підприємства в умовах зовнішнього мінливого середовища, досягнення стратегічної стійкості господарюючого суб'єкта.

Існують такі моделі адаптивної поведінки: активна – адаптація до нововведень; змішана – адаптація до зміни кон'юнктури ринку; консервативна – адаптація до соціально-культурних і політико-правових умов. Безумовно, адаптація є складним процесом, що має здійснюватись у відповідності до певних принципів. Вважається, що основними принципами адаптації є: комплексність; системність; результативність; ефективність; стратегічна; принцип основної ланки.

Адаптація суб'єкта господарювання до змінного зовнішнього середовища і пов'язаними з ним впливами окремих факторів середовища може бути параметричною і структурною.

Залежно від ролі і значення адаптаційних елементів, а також готовності підприємства до реалізації адаптивної реакції можна виділити три моделі поведінки суб'єктів господарювання: модель активного поводження; модель консервативного; модель змішаної поведінки [3].

Результат адаптації – це підсумок процесу цілеспрямованої зміни параметрів, структури і властивостей будь-якого об'єкту у відповідь на зміни, що відбуваються як у зовнішньому середовищі діяльності об'єкту, так і усередині нього, який описується певним набором якісних або кількісних показників.

Зміни, які відбуваються у зовнішньому середовищі, здійснюють значний вплив на підприємство, що викликає невідповідність внутрішнього середовища зовнішнім вимогам. Відсутність швидкої реакції на зміни може спричинити кризовий

стан господарювання, чим і зумовлений високий ступінь значимості адаптації для будь-якої організації. Отже, основною метою адаптації є забезпечення високого рівня ефективності діяльності підприємства та його стратегічної стійкості.

Список використаних джерел:

1. Донець Л.І. Економічна безпека підприємства : навчальний посібник / Л.І. Донець, Н.В. Ващенко. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 240 с.
2. Єпіфанова А.А. Менеджмент для магістрів / А.А. Єпіфанова, С.Н. Кузьменко. – СумИ: Університетська школа, 2003. – 762 с.
3. Козаченко А.В., Экономическая безопасность предприятия: сущность и механизм обеспечения / А.В. Козаченко, В.П. Пономарев, А.Н. Ляшенко: Монография – К.: Либра, 2003. – 280 с.
4. Хайман Д.Н. Современная микроэкономика: анализ и применение / Д.Н. Хайман – М.: Финансы и статистика, 1992. – 362 с.

УДК 330.4: 523.6

І.В. Амеліна, к.е.н., доцент

В.В. Пилипенко, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Поняття «організація» вживається в таких значеннях:

- певний об'єкт, система, що має складну внутрішню структуру (підприємство, цех, відділ, служба);
- стан впорядкованості тієї чи іншої сукупності предметів, явищ (внутрішня форма, структура системи);
- діяльність людини щодо створення стану впорядкованості або цілісної системи [1-2].

У процесі організації діяльності люди вступають в організаційні відносини. Ці відносини є предметом вивчення науки організації управління. Об'єктом науки організації управління виступає вся система управління.

Організаційні відносини поділяються на три групи.